

gegang. Det er en uacceptabel udvikling, og det kan ikke være meningen, at yderområderne skal blive ved med at tømmes for mennesker og aktiviteter, før der bliver handlet på området. Der er behov for en balance, hvor rammebetingelserne gøres bedre for yderområderne, og et af elementerne er udflytningen af statslige arbejdspladser.

Jeg er tilhænger af en stærk hovedstad, og det forslag til vedtagelse, der ligger her, forhindrer ikke dette. Men vi skal have en helhedstankegang, hvor man fra statslig side ikke blot taler, men rent faktisk også gør noget ved det, altså enten bibeholder eller udflytter statslige arbejdspladser til disse områder. I mange yderområder er de statslige arbejdspladser ryggraden i samfundet, hvor mange mennesker ellers ville blive tvunget væk. Samtidig er de statslige institutioner i mange tilfælde med til at tiltrække andre aktiviteter, så hvis man flytter skoler og undervisning og kaserne og store institutioner til vækstcentrene omkring de store byer, går det meget ud over yderområderne.

De statslige arbejdspladser bør fordeles bedre over hele landet, men i mange tilfælde nedlægges eller flyttes man dem med tvivlsomme rationaliseringsgevinster som begrundelse. Jeg synes, der mangler nogen sammenhæng, for hvad nytter det, at erhvervsministeren tager nogle gode initiativer i et område og også i mange tilfælde får dem finansieret, hvis undervisningsministeren flytter eller lukker de korte videregående uddannelser, måske samtidig med at hovedparten af arbejdspladserne på en kaserne forsvinder? Så kan man sige nok så meget, at erhvervsministerens initiativ er positivt og godt, og at man selvfølgelig er glad for det, men når man ser den samlede indsats, er det ét skridt frem og to tilbage, fordi der bliver nedlagt så mange statslige arbejdspladser, at de pladser, som initiativet skaber, ikke tilnærmelsesvis kan opveje det.

Det er ikke længere nok bare at komme med gode hensigtserklæringer. De andre drøftelser, vi har haft, er som regel endt med en vedtagelse, som har været rar og god og fornuftig, man bare ikke har været forpligtende. Den har ikke været bindende, den har ikke ført til noget, men det forslag, som nu er fremsat af hr. Ole M. Nielsen, er mere konkret.

Det er områderne med stagnation og tilbagegang, som skal profitere af initiativerne, og det vigtigste, når man placerer statslige arbejdspladser, er politisk vilje og mod til at koordinere. Det hjælper, som jeg sagde før, ikke så meget, at er-

hvervsministerens initiativer er positive, hvis andre ministerier samtidig har modsatte initiativer.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Harald Kjøller snakkede om, at der var områder, hvor det gik godt, og andre områder, hvor der var stagnation og tilbagegang. Hvis vi ser på udviklingen i regionerne som helhed, må vi imidlertid sige, at der har været fremgang alle steder.

I den borgerlige regeringsperiode fra 1986 til 1993 lykkedes det at fordoble arbejdsløsheden i Danmark. Efterfølgende er det i samtlige regioner lykkedes at reducere den og bringe den ned under det niveau, den var på, da den borgerlige regerings fejlslagne økonomiske politik slog igennem. Det eneste område, der sakker lidt bagud, er Bornholm, desværre, men her er der jo foretaget særlige foranstaltninger.

Mit spørgsmål til hr. Harald Kjøller, som siger, at det ikke er nok med gode hensigtserklæringer, skal være: Hvilke fem statslige arbejdspladser flyttede den borgerlige regering ud i den periode, hvor arbejdsløsheden steg i Danmark, i den periode, hvor det så hårdt ud, og hvor det selvfølgelig så hårdest ud i de yderste udkantområder?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Harald Kjøller er meget optaget af konsekvenserne af statslige beslutninger vedrørende beskæftigelsen i udkantområder, men hvis vi kigger efter, er det jo i virkeligheden private aktørers beslutninger, der har de største konsekvenser. Ikke mindst det, at man har lukket slagterier og mejerier i stribevis, har været helt ødelæggende for erhvervsstrukturen i en lang række udkantområder.

Nu er det jo velkendt, at Venstre har stor indflydelse og historisk tæt forbindelse til landbruget og de fødevarerindustrier, der er tilknyttet landbruget, og derfor er mit spørgsmål til Venstres ordfører: Har Venstre på noget tidspunkt rejst kritik, når f.eks. slagterierne eller mejerierne har nedlagt arbejdspladser, og når det har været til stor, stor skade for en lille by?

(Kort bemærkning).

Harald Kjøller (V):

Med hensyn til hr. Klaus Hækkerups spørgsmål om, hvilke arbejdspladser den borgerlige rege-